

ORATIO. Com m'adreço a Déu amb aquest text

- “Davant meu pareu taula vós mateix” (v. 5). El pastor esdevé hoste parant la seva taula (imatge mitològica comuna), el banquet del Regne (Mt 22,1-4), com “farem estada en qui m'estima” (Jn 14,23), amb la diferència que la casa de Déu serà el mateix deixeble (Ap 3,20), encara que Ap 19,9: convidats al banquet de noces de l'Anyell... → Plenitud d'intimitat
- Convit – festí. L'hoste no mesquineja / davant els enemics (màxim honor, segons document del s. XIV aC.) (v. 5).
- Futur: el just, família de Déu, amb el seu segell d'amor i misericòrdia, tota la vida en goig i gràcia per presència propera i indefectible de Déu, a casa seva (v. 6).
- Moviment del Déu que estima: 1) Va al davant guiant. 2) Marxa al costat. 3) Menja a la mateixa taula. 4) Viu sota el mateix sostre. L'accés és progressiu, des del començament quan Déu s'apropa...
- L'esperança depèn essencialment de la relació amb Déu... La tenda de Déu amb els homes: Ap 21,4. La primavera coincideix amb la proximitat de l'estimat: Ct. 2,11-13.
- Cristianització: un sol ramat amb un sol pastor (Jn 10). La tradició ha vist aquí la imatge del poble pelegrí, acompanyat per la gràcia i lleialtat de Déu, fins arribar a casa seva. Identificació dels sagraments.

CONTEMPLATIO / ACTIO.

A quina conversió concreta em crida el Senyor?

SINODALITAT 2a part

LECTIO DIVINA

Lectio: escoltem el que diu el text.

Meditatio: escoltem el que Déu ens diu a nosaltres.

Oratio: ens adrecem a Déu amb aquest text.

Contemplatio / Actio: reflexionem i ens preguntem quina conversió ens crida Déu a fer.

Motivació: El poble es posa en camí, no sols per la crida a la llibertat i la força interior que desperta la invitació de Moisès, sinó també per la previsió del futur (promesa).

Situació de la nostra Església. Havent fet camí durant prou temps, evoquem ara sentiments entre nosaltres d'haver estat relegats a un racó de la història, haver perdut capacitat d'influència transformadora, haver perdut força... Amb pèrdua considerable de recursos, el discurs de l'Església sembla no ser escoltat o no ser entès. Per a alguns hi ha hagut, per part de determinades forces, una suplantació, una apropiació d'idees i capacitats, buidant-les de la seva originalitat i força transformadora (secularització). El fet és que es constata una evident esterilitat (en l'àmbit de la fe, les vocacions, etc.) Segons això, l'Església avui viu una situació semblant a l'exili.

- *¿Compartim aquesta manera de veure la realitat eclesial avui?*
- **Objectiu: rebre i viure la promesa d'un futur on el poble podrà realitzar la sinodalitat.**
- **Proposta de reflexió personal i compartida:**

Salm 23 (22) que es pot tractar segons els passos típics de la *Lectio divina*: lectio – meditatio – contemplatio – oratio

El Senyor és el meu pastor 23 (22)

1 (*Salm del recull de David*).

El Senyor és el meu pastor,
no em manca res.

2 Em fa descansar en prats deliciosos,
em mena al repòs vora l'aigua,

3 i allí em retorna.
Em guia pels camins segurs,
per amor del seu nom;

4 ni que passi per barrancs tenebrosos,
no tinc por de cap mal.
Perquè us tinc vora meu:
la vostra vara de pastor
m'asserena i em conforta.

5 Davant meu pareu taula vós mateix
i els enemics ho veuen;
m'heu ungit el cap amb perfums,
ompliu a vessar la meva copa.

6 La vostra bondat i el vostre amor
m'acompanyen tota la vida.
I viuré anys i més anys
a la casa del Senyor.

LECTIO. Escoltem el que diu el text

- És “el salm dels moments dolents i últims”, davant els sofriments radicals, la perla dels salms. La tradició ha vist en aquest salm la pregària de l'Església, ramat reunit i portat per Jesucrist amb els sagraments.

- Però pretén tornar l'esperança (recuperar el gust per la vida) mitjançant la fe (contemplació) en un Déu que s'apropa progressivament a l'ésser humà.
- La clau argumental és “qui és, com és el nostre Déu”. Descriu un Déu que és el pastor que ens guia i en acompanya en el nostre camí en la història.

MEDITATIO. Què ens diu Déu a nosaltres?

Meditació sobre Jahvè com a pastor (vv. 1-4)

- “El Senyor (etern) és el meu pastor” (v. 1). La imatge bíblica del “pastor” (des de Gn 49,24; Is 40,11; Jr 31,10; Ez 34,31 fins a Jn 10). En el cas de David (possible autor), una significació especial: es presentava a Saül com el qui s'enfrontava a les feres per protegir el ramat (1Sam 17,34-35). Un Déu que s'apressa a cercar l'ovella, o sigui, que no calcula, en el qual pesa més l'amor per l'ovella... No “consentidor”, sinó sobri i silenciós... En el qual es pot confiar, fidel, curós de la nostra felicitat → Un Déu que dona pau i seguretat. “És el meu”: accent de personalització enfront a la massa (Ez 34,12.15-16).
- “No em manca res” (v. 1). Un Déu que té cura (s'escarrassa) de tots els detalls quotidians de la vida per viure... (v. 2). “Allí em retorna”, al·lusió a una mena de conversió (de la mateixa arrel hebrea).
- “Em guia per camins segurs” (v. 3). Per camins sense perills, camins de goig i pau. Un Déu que va al davant obrint i aplanant el camí.
- Encara que arribi la vall tenebrosa (v. 4) (foscor, silenci de Déu, solitud), Ell hi és, “amb mi”: ara camina al costat. Ara és un “tu” (vós): intimitat / apaivagament / consol.